

O CESTOVÁNÍ KRAJINOU KATECHEZE

Vážení čtenáři,

v souvislosti s nedávným obdobím dovolených začnu vyprávěním epizody, která nám poslouží jako jakési dnešní podobenství pro další úvahy:

Jedna rodina trávila dovolenou v zahraničí, v jí neznámé zemi. Cestovala autem a muž vzal s sebou navigační zařízení GPS. Během pobytu se členové rodiny rozdělili na přívržence a odpůrce GPS. Zatímco „hlava“ rodiny před každou sebe kratší a jedno-

duchou cestou pečlivě programovala přístroj, ostatním nezbylo, než sedět a trpět horkem, které v autě vládlo. V té době právě sužovaly Evropu „čtyřicítky“, a tak není divu, že každé podle jejich názoru zbytečně stání je rozčilovalo.

Systém GPS se osvědčoval jako užitečný pomocník, zvláště při cestě v oblastech, kde nebylo jednoznačné značení. Podával však také překvapivé výkony. Například při hledání nákupního centra v jednom velkém městě „zavedl“ auto na vnitřní parkoviště jakéhosi velkého podniku. V mapách přístroje zřejmě scházela aktuální a velmi důležitá informace, že parkoviště je ohrazeno plotem a nelze tudy projíždět. Rodina měla sebou i „papírovou“ mapu, kterou preferovala matka. Z ní se dozvěděli, že nákupní centrum se nachází na západním okraji města. Matka navrhla, že bude nejjednodušší orientovat se podle slunce. V západní části města pak jistě narazí na ukazatele, které mezinárodní obchodní řetězce rozmisťují na komunikacích všech zemí obdobně. Postup však nebyl přijat; přece se nelze orientovat tak primitivním způsobem... GPS se prý může zmylit, ale jinak poskytuje pohodlí a jistotu.

Ve druhém čísle této revue jsem na s. 5 uvedla první ohlasy vás, čtenářů, na naší revue. Zmiňovala jsem se o dvojím přístupu k nabízeným pomůckám, se kterým se stále setkáváme. Jedni preferují pro práci v katechezi jakési naprogramované GPS: vypracované podrobné metodiky, které šetří čas dlouhé a náročné přípravy. Občas se něco nedaří, protože svěřenci jsou jiní, než předpokládal tvůrce metodiky (vždyť i GPS má v mapách chyby). Pokud revue nenabídne takové metodiky a pomůcky, k čemu potom vlastně je?

Druzí se více řídí přirozenými znameními, která lze pozorovat ve farním společenství, kde působí, a u jednotlivců, s nimiž pracují. Jim chceme posloužit „mapou“, podle níž mohou svoji cestu nasměrovat. Jedná se o „mapu“ či „mapy“ podobné těm velkým, které obsáhnou na první pohled větší území, které nabídnou souvislosti, různé cesty k jednomu cíli a které rozliší i další okolnosti jako např. charakter terénu, jeho výškovou rozmanitost, obydlenost apod. Podobné je to v prostředí, kde evangelizujeme, neboli sloužíme Božímu království.

Kardinál Vlk uvedl ve svém nedávném rozhovoru pro Mladou frontu IDnes: „...**nabídka učení církve nemůže mít stejnou formu jako před sto lety. Nejde pořád lidem jen říkat - musíš, musíš, musíš.** Kristus vyzýval apoštoly, aby sledovali znamení času, to znamená, že vyvíjející se doba přináší i pro život křes-

ťana nejrůznější impulzy, například týmovou práci, globalizaci. Církev nemůže zůstat těmto znamením uzavřená a musí rozvíjet hluboké společenství, které Kristus přinesl.“

Boží království jako „krajina“ katecheze

Šíření či zpřítomňování Božího království se děje mnoha rozmanitými způsoby, které nelze jednoduše a dopředu „naprogramovat“ jako GPS, jak vám napoví hned první příspěvek doc. Chalupy. Biblických odkazů na Boží království je bezpočet. Také v rejstříku Katechismu katolické církve objevíte k heslu „Boží království“ 36 různých odkazů napříč celým katechismem. A. Fossion v jednom svém článku napsal, že **Boží království je středem Ježíšova učení**, nelze ho tedy jednoduše pominout. Vyzývá, abychom rozlišovali učení „o Ježíši“ a „Ježíšovo učení“. To první nám pomůže leccemus porozumět, abychom mohli vyznat víru. Jádrem naší křesťanské zvěsti, kterou máme za úkol hlásat a získávat tak další učedníky (srov. Mk 16, 15) je však Ježíšovo učení. Řekla bych, že **Boží království můžeme přirovnat ke krajině, kterou nejen chceme v katechezi „popsat“, ale v níž také katechizujeme.** Přijměte tedy, prosím, toto číslo jako určitou mapu, která nabízí jisté orientační body a naznačuje souvislost mezi nimi.

Nabídka nového ročníku a prosba o spolupráci

Papež Benedikt XVI. v souvislosti s připomínkou 60. výročí začátku Druhé světové války znovu **označil katechezi a vzdělávání za priority dnešní církve.** Vzdělání ve víře ztotožnil s „životem v Kristu“. Vyzval všechny, aby byli „připraveni a citliví na Boží znamení ve svém okolí“ a jejich církevní iniciativy a charitativní práce byly „znamením víry a lásky Boží.“ Tato znamení stěží vyčteme z příruček, avšak jsou viditelná v životě. My se v nich potřebujeme orientovat, abychom byli schopni rozlišit znamení dobra, které můžeme podpořit, nechat rozvinout a spojit s Boží láskou. **Mapy**, dle mého mínění, nám dnes neposkytnou vypracované metodiky, ale **stále vzdělávání v katechetické službě**, jehož nabídka je dnes již poměrně bohatá. Také náš časopis chce být její součástí.

Tímto číslem uzavíráme první ročník revue. Děkujeme všem, kdo jste si ho objednali. Ve druhém čísle jsme vás prosili o spolupráci formou vyplnění ankety. Rozhodli jsme se zaslat vám ji až po vydání celého ročníku, abyste měli více podkladů k hodnocení. Prosíme, očekávejte e-mail s touto prosbou v duchu výše uvedené zmínky o týmové spolupráci, bez níž se neobejdeme. Budete-li na anketu reagovat, budeme vám vděční.

Druhý ročník revue bude mít téma „Cesty k velikonočnímu tajemství“, které úzce souvisí s vírou člověka. Budeme se věnovat jejím jednotlivým etapám od předpokladů k prvnímu obrácení, přes katechumenát až k trvalé výchově k apoštolátu.

Vážení přátelé, srdečně vás zveme k putování cestami katecheze podle „map“, které vám chceme v příštím ročníku revue nabídnout. **Podrobné informace o předplatném na rok 2010 naleznete na s. 27.** Budeme vám vděční, budete-li o této nabídce informovat i své kolegyně a kolegy.

Jménem celé redakční rady, které i touto cestou děkuji za spolupráci v tomto roce, se těšíme na další setkávání s vámi prostřednictvím stránek časopisu.

Marie Zimmermannová